

‘Ik ben tenslotte stressbestendig!’

Elke dag vakantie en nog betaald krijgen ook! Dat wil iedereen wel. Toch is het niet allemaal rozengeur en maneschijn in het leven van een hostess...

Door Alexandra Aagenborg

kan worden met het kaartje waar de sleutel aan hangt. Dat betekent helaas geen koele kamer als je terugkomt, dus géén airco 24 uur per dag. Energiebesparing is dat, maar de gasten vinden het belachelijk. Op vakantie is logisch redeneren ineens ondenkbaar.

2 Als hostess maak je bizarre situaties mee

Ik ben 24 uur per dag telefonisch bereikbaar voor noodgevallen. Dit heeft regelmatig een nachtelijk ritje naar het ziekenhuis tot gevolg. Managers van hotels zijn frequente gebruikers van mijn mobiele nummer, ook zij weten me midden in de nacht te vinden.

Op een late avond zorgt een gast voor overlast. Mijn gast valt andere gasten lastig bij de bar en aan het zwembad. Naar de waarschuwingen van het management wordt niet geluisterd, of ik even...? Maar natuurlijk. Flexibel inzetbaar, ben ik immers.

De gast is een vrouw met kort haar, cowboylaarzen onder een bermuda en flink wat piercings hier en daar. Voordat ik een woord kan uitbrengen, scant ze me uitdagend van top tot teen. ‘Zo,’ zegt ze aangeschoten, ‘dus jij bent mijn hostess?’ ‘Eh, ja,’ begin ik, ‘ik ben hier om u een waarschuwing te geven...’

‘Omdat ik stout ben?’ maakt ze de zin zelf af en trekt één wenkbrauw omhoog. Ze maakt vervolgens met een obscene gebaar duidelijk wat ze de volgende keer van plan is met me te doen. Ik maak dat ik weg kom. Dit gaat me te ver!

Gasten gaan op vakantie en nemen vaak hun problemen mee. Ik krijg een telefoontje van een jongen die roept dat hij in elkaar wordt geslagen door zijn vriendin. Op de

■ Van april tot en met oktober plezier maken in een heerlijk zomers vakantieoord. Betaald vakantie houden in een badplaats aan de Middellandse zee. Ik solliciteerde voor hostess en binnen de kortste keren had ik mijn ticket naar Turkije op zak om die betaalde vakantie op te nemen. Dat het leven van een hostess een wereld apart is, werd me al snel duidelijk. Na vijf zomerseizoenen, heb ik de meest opvallende clichés eens onder de loep genomen.

1 Als hostess blijf je je verbazen over de Nederlanders

Met grauwe en strakke gezichten komen mijn gasten het vliegtuig uit. Ik sta keurig in mijn uniform, voorzien van clipbord, heel representatief op ze te wachten.

‘Welke bus?’ schreeuwt een man recht in mijn gezicht als hij mij eindelijk heeft gevonden. ‘Ook goedemiddag!’ zeg ik vriendelijk, terwijl ik een verwaald speekselspatje discreet van mijn voorhoofd probeer te vegen. ‘Welkom in Turkije!’

Dan man kijkt met een verwilderde blik om zich heen.

Verrek. Turkije.

‘Naar welke accommodatie gaat u?’

‘Accommijn... wat?’ vraagt hij.

Hij schreeuwt de vraag door naar zijn vrouw die verderop staat te hannesen met een kofferkar.

‘Hotel Bagervlaai!’

‘Hotel Bağevleri,’ vertaal ik.

‘Ja ja!’ Hij knikt ongeduldig en stapt weg.

Na een paar minuten komt hij zwetend teruggestampd.

‘Kan de bus niet vinden!’ moppert hij.

Ik leg het nóg een keer uit.

Ik blijf onverstaanbaar en kalm, want ik ben tenslotte stressbestendig.

Er blijken vaak 45 graden en drie weken vakantie voor nodig om Nederlanders een beetje tot bedaren te brengen. En dat alleen als er zich geen drama’s voordoen in de accommodatie. Zoals overlast van de barmuziek die tot vijf uur ‘s ochtends keihard aanstaat, of ruzie met de hotelmanager over het meesmokkelen van eet- en drinkwaren omdat de minibar in de hotelkamer te duur is. Het drie keer naar een andere kamer verhuizen tot men uiteindelijk precies dat uitzicht op zee heeft met het balkon en twee stoeltjes zoals in de gids staat. Want ja, daar hebben ze tenslotte wel voor betaald. Net als voor die airco van vijf euro per dag. Als je het appartement verlaat, valt de stroom uit omdat die alleen geactiveerd

achtergrond hoor ik gekrijs, alsof tien viswijven elkaar de hersens inslaan boven de uitverkoopbak van de Wibra. Het hele hotel loopt uit voor deze reality show waarin ik de sublieme performance van psychologe neerzet. Na een aantal bemiddelingsessies, waar veel security aan te pas moet komen, blijkt er maar één oplossing mogelijk. Ik zet de jongen op een eerdere vlucht naar huis.

3 Als hostess word je altijd verliefd op de plaatselijke machoman

'Je spreekt zeker zo goed Turks omdat je een Turkse vriend hebt?' Voor mijn gasten lijkt dat een logische zaak. Een Turkse vent is in principe snel geregeld. De jongens van de barretjes, winkels en restaurants heten allemaal Ali en zijn allemaal rond de 23 jaar. Ze jagen zeven dagen per week, vierentwintig uur per dag. Sommige meiden zijn er na zeven nachten achter, anderen pas na zeven maanden. En weer anderen gaat het pas dagen als Gijs Staverman hun vriendje met de verborgen camera heeft achtervolgd en het vreemdgaan van de Turkse lover genadeloos heeft vastgelegd. Als hostess ben ik snel populair. Want ik ruik lekker. Naar geld. Ik begeleid tenslotte elke week een paar bussen vol gasten die vast veel geld willen uitgeven aan nepmerkkleding, goedkoop goud en leren jassen. Allemaal gasten die moeten eten en vast heel erge dorst krijgen van de hitte. Handel dus!

Toen ik net in Turkije werkte, leek ik op een popster die door de paparazzi werd achtervolgd, en nageroepen door hordes fans. Ik besloot zo snel mogelijk Turks te leren om dit vreemde verschijnsel te kunnen doorgronden. Nadat ik de eerste beginselen onder de knie had en het een en ander begon te begrijpen van hetgeen me werd nageroepen, werd me snel duidelijk dat mijn popsterstatus niet was wat het leek. Maar een paar rake woorden terug roepen, is nu genoeg om ervoor te zorgen dat deze fans geen fans meer willen zijn.

4 Als hostess loop je altijd vooraan met een herkenningsbordje

Hoewel de excursies normaal door een officiële gids worden uitgevoerd, besluit ik als hostess exclusief voor mijn gasten de city-

tour te begeleiden. Eén keer per week loop ik met mijn gasten door het oude stads-gedeelte links en rechts bezienswaardigheden aan te wijzen en anekdotes te vertellen. Op een dag word ik midden in mijn verhaal over de spookkelder van het oude verdedigingsfort in mijn nekvel gegrepen door een vrouw van het VVV-kantoor. Ze snauwt me toe dat het verboden is om zonder officiële gidspas excursies te leiden. 'Oh, maar dit is mijn familie en ik laat hen het centrum even zien,' probeer ik snel. Maar mijn uniform en clipbord verraden me.

Voortaan loop ik incognito, zonder herkenningsbordje en uniform. Als gasten me kwijt raken, kunnen ze een klacht indienen bij die dame van het VVV-kantoor. Ze is duidelijk herkenbaar.

5 Als hostess heb je altijd een vakantiegevoel

'Fijne vakantie nog!' roepen gasten vaak joviaal op het vliegveld bij het afscheid nemen. Zulke bijdehandjes hebben mij toevallig op mijn enige vrije dag in de week op een strand gesignaleerd. Ik zucht elke keer diep bij die opmerking. Ze moesten eens weten dat 't maar één dag in de week is, om het vakantiegevoel van de omgeving te ab-

sorberen en er eventjes van mee te genieten. Als ik een strandje heb gevonden waar ik geen gasten tegenkom, wordt mijn vrije dag vaak alsnog verstoord door telefonische klachten en problemen. Toch mag ik niet klagen, want het strand en de azuurblauwe zee liggen voor de deur. Ik hoef er niet voor in een file te staan en ik hoef me niet druk te maken of het wel zonnig is op die ene vrije dag.

Maar een echt vakantiegevoel heb ik pas als ik in november op Schiphol sta, klaar om aan mijn eigen vakantie naar Verwegistan te beginnen. Na zeven maanden zweten in de gloeiende hitte en spierpijn in mijn kaken van het glimlachen, ga ik in Nederland onmiddellijk bij een reisbureau een vliegticket boeken. Ik zoek de verste bestemming uit.

Eenmaal op vakantie verbaas ik me over de locale gewoontes. Ik maak bizarre avonturen mee en ontmoet interessante medereizigers. Ik word verliefd op de prachtige dieren van het land. Na een paar weken kom ik onherkenbaar en verwilderd uit de wildernis terug, op zoek naar een herkenningsbordje dat mij de weg naar huis wijst. Ik besef dat deze reis in de winter mijn echte 'betaalde vakantie' is.

En dit is léuk aan hostess zijn

- **De zelfstandigheid.** Je bent als hostess op een solobestemming een beetje eigen baas: je maakt schema's voor bezoeken in de hotels, je eigen busindefunctie en kantooruren. Je kunt uitgaven voor de zaak op de bestemming zelfstandig uitvoeren, de verantwoording gebeurt op papier naar het hoofdkantoor.
- **De afwisseling.** Soms komen de vliegtuigen met gasten op de gekste tijden binnen. Het kantoorwerk kun je laat in de avond doen als je daar zin in hebt, want de kantoren zijn vaak tot 's avonds laat geopend. Er is geen 9 tot 5 structuur! Je bent afwisselend op het vliegveld, in de hotels of op kantoor aanwezig.
- **De leuke omgeving.** Als je wilt, kun je elke dag even ergens de vakantiesfeer opsnuiven en ervan mee genieten, ook al ben je zelf aan het werk. Met je autootje op weg naar de hotels langs schitterende baaien rijden, is volop genieten!
- **De aandacht.** Als je van aandacht houdt, is hostess zijn dé baan voor jou. Als hostess leg je in *no time* contacten met hoteliers, restauranthouders en excursieuitvoerders. Gratis uitnodigingen voor diners, cocktailparty's, grote nightclubs, jeepsafari's, adventure tours, noem maar op. Iedereen wil jou binnen halen in de hoop dat jij voor de aanlevering van gasten zorgt.
- **De verdiensten.** Kunnen goed zijn, omdat je op basis van commissie werkt. Hoe meer excursies je verkoopt, hoe meer je verdient. In een land als Turkije kan je uitgavenpatroon een stuk goedkoper zijn als je de juiste plaatsen weet om te eten en te shoppen. Zo kun je per maand best veel overhouden en sparen om zelf op reis te gaan!